

at, naar den blev anvendt med Virksomhed og Kraft, vilde Regjeringen ikke kunne behøve noget Videre for at standse slige Forsøg. Skulde der paa den anden Side indtræffe saadanne Forhold, at en eller anden enkelt Sag til en Tid ikke maatte omtales offentligt, saa har Regjeringen det jo i sin Magt, selv naar Trykkesfrihedsparagraphen bliver staaende, at udgive en foreløbig Lov med Forbud imod, at Pressen behandler det og det Anliggende paa den og den Tid, med en Fastsættelse af saa høie Straffe, som Regjeringen maatte finde tilstrækkelige for at skaffe det tilbørlige Hensyn til dette Forbud. Det er Regjeringen ikke forhindret fra, og vi have jo netop, medens Grundloven har bestaaet, haft en saadan Lov, som i sin Tid blev udgivet som foreløbig og som forbød at omtale hvad der fra Regjeringens Side blev foretaget med Hensyn til Troppesforsendelser og Skibenes Afgang under Krigen. En saadan foreløbig Lov vilde Regjeringen kunne give, og det forekommer mig derfor, at den ikke har ganske Ret, naar den siger, at den vilde være berøvet ethvert Middel til at foretage det Tilbørlige imod slige Skrifter, der under saadanne Omstændigheder maatte lægge an paa at bringe Uro tilstede i Landet. Ved Siden deraf er der ogsaa en Betragtning, som forekommer mig ikke endnu at være fremhævet, og det er den, at en Regjering, naar den har Ret til at give saadanne foreløbige Love, kan tænkes at komme til at troe, at der er Noget tilstede, som kan berettige til en saadan foreløbig Lov, uden at det er tilstede. Man har ofte Leilighed til at erfare, hvor uvidende Regjeringen mange Gange er om Forholdene i Landet, og det kunde meget vel træffe sig, at Regjeringen ved Indberetninger, eller uden Indberetninger, kom til at troe, at der var

noget særdeles Farligt igjære i en eller anden Egn af Landet, hvor det virkelig ikke var Tilfældet; en saadan foreløbig Lov vilde da udkomme og vilde foranledige stor Standsning og Gene i hele Pressens Frembringelser i en given Tid. Naar den ærede Minister bemærkede, at en saadan foreløbig Lov dog ikke, naar den havde været givet uden tilstrækkelig Grund, kunde forudsættes at blive stadfæstet af den paafølgende lovgivende Magt, saa falder det dog En meget let paa Sinde, at det er Regjeringen om at gjøre kun at faae Rigsdag hvert andet Aar, og naar man tænker sig, at den, strax efterat en Rigsdagssession var ude, udgav en saadan foreløbig Lov, saa kunde den dog uantastet bestaae i 1½ Aar, indtil næste Rigsdag blev samlet, hvilket allerede vilde være en meget lang Tid, hvori en saadan Evangsbestemmelse kunde være gjældende. At Regjeringen meget let kan komme til at dømme feil om Tilstanden i Landet, havde vi det allermærkeligste Exempel paa i 1845, da Regjeringen bildte sig ind, at der var en Tendents til Uro i Holbek Amt, og paa Grund af denne Indbildning hos Regjeringen greb den ikke alene til at forbyde de holbekske Bønder at tale med hverandre, men den forbød hele Landets Bøndestand at tale med Folk, der ikke vare fra deres eget Sogn. Man seer deraf, hvorledes Indbildninger og falske Beretninger kunne vildlede en Regjering og bringe den til at foretage meget alvorlige Skridt, hvor de ere aldeles ubegrundede. Dette er naturligvis kun den ene Betragtning af Sagen; den modsatte Betragtning har overmaade Meget for sig, det indrømmer jeg, men jeg har meent, at det var godt, at man saa Sagen fra alle Sider, inden man gik til Afstemning.